

ΤΕΤΑΡΤΗ 14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2019

Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτη Μιχαίου. (η' π.Χ. αἰ.)

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν (γ'), καὶ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν.

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ψαλμὸς ρμ' (140).

Ἦχος δ'.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις,

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὥσει πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμι ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς ρμα' (141).

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυσαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπόλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ, ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὄψα σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

**Ἴστῶμεν Στίχους Ϛ´ καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Προεορτίων γ´.**

Ἦχος δ´. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἐν κυμβάλοις ἠγήσωμεν, ἐν ῥοδαῖς ἀλαλάξωμεν, Ἐορτὴν ἐξόδιον προεξάρχοντες, καὶ ἐπιτύμβια ἄσματα, φαιδρῶς ἐκβοήσωμεν· ἡ γὰρ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, κιβωτός τε ἡ πάγχρυσος, ἐτοιμάζεται, νῦν ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἄνω μεταβῆναι, πρὸς παλίνζωον καὶ θείαν, μεθισταμένη λαμπρότητα.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀποστόλων ὁ θίασος, παραδόξως ἀθροίσθητε, ἐκ περάτων σήμερον· ἡ γὰρ ἔμψυχος, πόλις τοῦ πάντων δεσπόζοντος, ἀπαίρειν ἐπιέγεται, πρὸς τὰ κρείττω εὐκλεῶς, συγχορεύειν βασιλεία, τῷ Υἱῷ αὐτῆς· ἥς τῇ θείᾳ κηδεῖα ὁμοφρόνως, σὺν ταῖς ἄνω στρατηγίαις, ὕμνον ἐξόδιον ᾄσατε.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἰερέων ὁ σύλλογος, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες, σὺν παρθένων τάγμασι νῦν προφθάσατε, ἅπας λαός τε συνδράμετε, ῥοδὴν ἐπιτάφιον, ἀναπέμποντες ὁμοῦ· ἡ γὰρ πάντων δεσπόζουσα, μέλλει αὔριον, τὴν ψυχὴν παραθέσθαι, εἰς τὰς χεῖρας, τοῦ Υἱοῦ μεθισταμένη, πρὸς αἰωνίαν κατοίκησιν.

Καὶ τοῦ Προφήτου, Στιχηρὰ Προσόμοια γ´.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἔδωκας σημείωσιν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὅρος προηγόρευσας, τὸ ἐμφανὲς καὶ περίοπτον, τοῦ Σωτῆρος τὸ κήρυγμα, ἐπ' ἄκρων φανήσεσθαι, τῶν ὀρέων μάκαρ, τὴν ὑψηλο-

τάτην, θεογνωσίαν προδηλῶν· ἐφ' ἣν τὰ ἔθνη πίστει συντρέχοντα, προθύμως καταφεύγουσι, καὶ τὴν ῥοδὴν ἐκδιδάσκονται, τοῦ Κυρίου καὶ σώζονται, σωτηρίαν αἰώνιον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινεσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἄρχων ἐξελεύσεται, καὶ ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, Βηθλεὲμ ἐξορμώμενος, προέφησθε, προφητῶν Μιχαῖα, γλώσση θεοπνεύστω, οὗ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν, τῶν τοῦ αἰῶνος εἰσὶν αἱ ἐξοδοί· τανῦν δέ σου τὴν πρόρρησιν, ἐκβεβηκυῖαν θεώμενοι, διὰ σοῦ τὸν λαλήσαντα, θεοφρόνως δοξάζομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Θρόνῳ παριστάμενος, Θεοῦ Προφήτα σεβάσμιε, καὶ χαρᾶς ἀξιούμενος, καὶ δόξαν θεώμενος, καὶ τρυφῆς ἐνθέου, θείως ἀπολαύων, καὶ χαρμονῆς πνευματικῆς, καὶ εὐφροσύνης ἀναπιμπλάμενος, τοὺς πίστει νῦν τὴν μνήμην σου, ἐπιτελοῦντας ἐπόπτευε, πειρασμῶν ἐκλυτρούμενος, ταῖς ἀπαύστοις πρεσβείαις σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Ἦχος δ´.**

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύση, δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Ἄνευ εἰσόδου.

**Ὁ προεστὸς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·**

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὕμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,

* Υιὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.
Ἦχος α΄. Ψαλμὸς κβ΄.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. (κβ΄ 6)

Στίχ. α΄. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον γλότης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. (κβ΄ 12)

Στίχ. β΄. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. (κβ΄ 4)

Ἐκτενής, τό· Καταξίωσον,
Πληρωτικά, Κεφαλοκλισία.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῦ.

Ὡ θαύματος καινοῦ! ὦ τεραστίου ξένου! πῶς νέκρωσιν ὑπέστη, ἢ ζωηφόρος Κόρη, καὶ τάφῳ νῦν καλύπτεται;

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.

Πᾶσα τῶν γηγενῶν, ἢ φύσις χορευέτω· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, ἢ τοῦ Ἀδάμ θυγάτηρ, πρὸς οὐρανὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Λάβε μοι κατὰ νοῦν, τὴν κλίνην τῆς Παρθένου, χοροῖς τῶν Ἀποστόλων, εὐκόσμως κυκλουμένην, ἄδουσι τὸν ἐξόδιον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος β΄. Ανατολίου.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἢ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσί, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦνται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Τό, Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον
(Ψάλλεται ἡ τελευταία μεγάλη παράκλησις)
καὶ τὸ Ἀπολυτικίον. Προεόρτιον.
Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκίρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ· τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως ἦν ἐν ὕμνοις ἀεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος δ΄.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτικίον. Προεόρτιον.
Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκίρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ· τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως ἦν ἐν ὕμνοις ἀεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν. (δίς)

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχὴ, εἰς τὸν Παράδεισον, ἡ καθαρὰ σου σκηνή, μετατεθεῖσα ἐκ φθορᾶς, ἀγάλλεται Παναγία· ὅθεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ Λειψάνῳ σου· διὸ σὺν Ἀποστόλοις βοῶμεν· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχὴ, ...

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστοουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον μετέστησεν· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον· καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ...

* * *

**Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὸν ν' ψαλμόν, χῦμα.**

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἶτα οἱ Κανόνες· ὁ Προεόρτιος Κανὼν
τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Προφήτου.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Αἰνῶ γεγηθὼς τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα. Ἰω-
σήφ.

Ῥδὴ α΄. Ῥχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν
αὐτοῦ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσει, ὧδὴν ἐπινίκιον,
ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν χώρα ζώντων με-
ταστήσαντι, τὴν αὐτοῦ κατὰ σάρκα, Παναγί-
αν Μητέρα τὴν ἄχραντον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἵνα τὸ κάλλος βλέπης, καὶ καταπολαύης ὡ-
ραιότητος, τοῦ Υἱοῦ σου Παρθένε, πρὸς αὐ-
τὸν μεταστᾶσα ἀνέδραμες.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νέκρωσιν πῶς ὑπέστης, ἢ τὸν νεκρωτὴν Ἄ-
δου κυήσασα, καὶ νεκροῖς τοῖς ἀνθρώποις,
διὰ σοῦ τὴν ζωὴν χαρισάμενον;

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥφθης καθαρωτέρα, πάντων τὸν καθαίροντα
κυήσασα, ἀμαρτίας Παρθένε· διὰ τοῦτό σε
πίστει δοξάζομεν.

Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Ῥς χρησιμολέκτην τὸν Μιχαίαν αἰνέσω.

Ῥδὴ α΄. Ῥχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥς ἔσοπτρον ὄντως εἰλικρινές, Θεοῦ καὶ τῶν
θείων, χρηματίζων τῷ Πλαστοργῷ, παρί-
στασαι μάκαρ· ὄν δυσώπει, κινδύνων σῶσαι
τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνέσεως πλήρης πνευματικῆς, ὑπάρχων
Μιχαία, καὶ σοφίας παρὰ Θεοῦ, τὴν τῶν ἔσο-
μένων ἐμυήθης, ὡς καθαρὸς γνῶσιν πανάρι-
στε.

Δόξα.

Χρησμοὺς ἐκτιθέμενος εὐσεβῶς, τὸν Κύριον
ἔφης, οὐρανόθεν ἐπὶ τῆς γῆς, φανῆναι παμ-
μάκαρ διαγράφων, τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ φα-
νέρωσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥυόμενος ὄφθη ἐπὶ τῆς γῆς, τοὺς πρὶν αἰχ-
μαλώτους, ἐπ' ἔσχάτων τῶν ἡμερῶν, σαρκὸς
ἐν προσλήψει Θεομητορ, ὁ πρὸ αἰῶνων γνω-
ριζόμενος.

Προεόρτιος. Ῥδὴ γ΄.

Ῥχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ
ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γῆ καὶ τὰ οὐράνια, τῇ Μεταστάσει σου χαί-
ρουσι, Μῆτερ Θεοῦ, διὰ σοῦ τυχόντα, παρα-
δόξου ἐνώσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐχαιρον οὐράνιοι, ὑποδεχόμενοι Ἄγγελοι,
σὲ ἀπὸ γῆς, ἀναφερομένην, Θεοτόκε Πανύ-
μνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γέγονε παράδοξος, ὡσπερ ἡ κύησις ἄχραντε,
σοῦ ἀληθῶς, οὕτω καὶ ἡ θεία, καὶ σεπτὴ σου
Μετάστασις.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἦρθης πρὸς σκηνώματα, τὰ ἐπουράνια πά-
ναγνε, οὔσα Θεοῦ, ἄχραντε Παρθένε, καθα-
ρώτατον τέμενος.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ γ´.
Ἦχος πλ. δ´. Ὁ αὐτὸς εἰρμός.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ σὴ γλῶσσα κάλαμος, τοῦ θείου Πνεύματος γέγονε, δι´ ἧς ἡμῖν, τὴν τῶν ἐσομένων, ἐφανέρωσας ἑκβασιν.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ τὸν προαιώνιον, σάρκα γενόμενον ἔδειξας, ἐν Βηθλεέμ, ἄρχοντα τῶν ὄλων, καὶ Σωτῆρα ἡγούμενον.

Δόξα.

Μύστης ἀκριβέστατος, τῶν ὑπὲρ νοῦν ἡμῖν γέγονας, προφητικοῖς, ἔνδοξε Προφήτα, φωτισμοῖς ἀγαζόμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅρος ἐμφανέστατον, σὺ ἐχηρήματις Πάναγενε, οὗ ἐπιβάς, Κύριος ἐφάνη, ἐφ´ ὃν νῦν καταφεύγομεν.

Ὁ εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ´ ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. α´. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Σὲ δοχεῖον εὐροῦσα ἀγνὸν καὶ ἄμωμον, ἢ τοῦ Πνεύματος χάρις ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ τὰ μέλλοντα σαφῶς, ὡς ἐνεστῶτα εἰπεῖν, τὴν σὴν διήγειρε ψυχὴν, Προφήτα κῆρυξ τοῦ Χριστοῦ· διὸ μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, σοῦ ἐπαξίως μνήμην τὴν ἔνδοξον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος γ´. Τὴν ὠραιότητα.

Τὰ προεόρτια τῆς Μεταστάσεως, πανηγυρίζοντες τῆς Θεομήτορος, ἀγαλλιώμενοι φαιδρῶς, πρὸς αὐτὴν ἀνακράζωμεν· Χαῖρε ἢ ἀπαίρουσα, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· χαῖρε ἢ τὰ πέρατα, τῇ Κοιμήσει ζωώσασα· διὸ νῦν μεταβαίνουσα μέμνησο, τοῦ κόσμου ἢ κεχαριτωμένη.

Εἶτα αἱ δ´, ε´ καὶ ς´ ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ´.
Ἦχος πλ. δ´. Ὁ εἰρμός.

Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θάμβος εἶχε καὶ ἑκστασις, τοὺς τοῦ Λόγου μύστας ὀρῶντας ἄχραντε, σὲ νεκρὰν οὕσαν καὶ ἄφωνον, τῆς ζωῆς Μητέρα χρηματίζουσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡ κηδεῖας! ὦ χάριτος! ὦ τῆς ὑπὲρ λόγον ὑμνήσεως! ἦν προσῆγον οἱ θεόφρονες, σὲ περιεστῶτες παμμακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ χωρίον εὐρύχωρον, γέγονας τοῦ Λόγου· ὅθεν μετῆρέ σε, πρὸς εὐρύχωρον καὶ ἅγιον, Θεοτόκε λῆξιν καὶ αἰώνιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἁγίαν σου Κοίμησιν, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι μακαρίζουσι· πάντων πέλει γὰρ Βασίλισσα, Βασιλέα πάντων ἢ κυήσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ δ΄.
Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπηδόσι τῆς ἄνωθεν, θείας ἐπιπνοίας καταυγαζόμενος, τὰ ἐσόμενα ἐμήνυσας, ὡς παρόντα βλέπων ἀξιάγαστε.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ Σιὼν ἐξελέλυθε, νόμος ὡς προέφησθε θεομακάριστε, καὶ διέδραμε τὰ πέρατα, τοῦ Χριστοῦ ὁ λόγος κηρυττόμενος.

Δόξα.

Κυριεύειν ἐπέφανεν, οἴκου Ἰακώβ τῶν ὄλων ὁ Κύριος, καὶ ἐν δόξῃ τοῦ ὀνόματος, ὡς ποιμὴν ποιμαίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδάμ ἡ ἀπόγονος, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ καὶ Κτίστου πεπίστευται· σάρκα τοῦτον γὰρ γενόμενον, ἐξ αὐτῆς ἀφράστως ἀπεκύησεν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε΄.
Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁρθρίζοντες βοᾶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ τάφος σου κηρύττει Πανάμωμε, τὴν ταφὴν σου, καὶ τὴν μετὰ σώματος, πρὸς οὐρανοῦς νῦν Μετάστασιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνήσατε παρθένοι δοξάσατε, νεανίσκοι, πρεσβύται καὶ ἄρχοντες, τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανοῦσα ἀθανάτους μετέβης, πρὸς κατοικίας, ἐχθρὸν θανατώσασα, τῷ τοκετῷ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκύκλουν θεολήπτων ἀνδρῶν σε, χοροστασίαι, ἐξοδίους ῥήμασιν, ὑμολογοῦντές σε Δέσποινα.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ε΄.
Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἠγάπησας ὀπίσω πορεύεσθαι, τοῦ Κυρίου, ἔτοιμος γενόμενος, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πάνσοφε.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νενόηκας τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι, σωτηρίαν, ἅπασιν τοῖς ἔθνεσιν, ἐξ Ἰουδαίων θεσπέσιε.

Δόξα.

Τὴν χάριν θεωρῶν προεκήρυξας, θεοφάντορ, ἐφ' ἣν καταφεύζονται, ἔθνων ἀγέλαι σωζόμεναι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ τόπος τοῦ Κυρίου σὺ πέφνησας, Θεομητορ, ἐξ οὗ ἐκπεπόρευται, τὸν κόσμον πλάνης ῥυσάμενος.

Προεόρτιος. Ὡδὴ Ϛ΄.
Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδη προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ οἶκος τὸν τοῦ παντὸς συνοχέα, ὁ χωρήσας μεταβαίνει οἰκῆσαι, πρὸς οὐρανοῦς οὐρανὸς δεδειγμένος, Χριστοῦ καὶ θρόνος καὶ μέγα παλάτιον, ἡ πάναγνος περιστέρα· ἥς τὴν θείαν ὑμνήσωμεν Κοίμησιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπόπτεροι ἐν νεφέλαις ἀρθέντες, ἀετοὶ ὡς ὑπιπέται τοῦ Λόγου, Γεθσημανῆ συνελθόντες Παρθέने, σὲ ἐπεφώνουν ἀπαίρειν τὴν μέλλουσαν, πανύμνητε πρὸς οὐρανόν· οὕς ὡς τέκνα Υἱοῦ σου ἠύλογησας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα πέλει, κοσμικῶν ἀπὸ κοιλάδων; τίς αὕτη, ἡ προπομπὴ καὶ προπόρευσις ξένη; τί τὸ ὀρώμενον μέγα μυστήριον; Ἡ πάντων ἐστὶ Βασιλῆς, καὶ Κυρία καὶ δόξα καὶ καύχημα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἠλάαζεν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, καὶ δακρύων ἐπληρώθη ἡνίκα, σοῦ τὴν ψυχὴν τὴν ἁγίαν λιποῦσαν, τὸ θεοδόχον τεθέαται σκῆνωμα· καὶ ὕμνησε θεοπρεπῶς, σοῦ τὴν θείαν Πανάμωμε Κοίμησιν.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ C'.

Ἦχος πλ. δ'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμων ἀντεχόμενος Θεοῦ, διήλεγξας ἅπαντας, τοὺς παραβαίνοντας, τὴν τοῦ νόμου φυλακὴν παναοίδιμε. **(δίς)**

Δόξα.

Μιχαία τὸ θεῖον καὶ σεπτόν, τοῦ Πνεύματος ὄργανον, ταῖς ἰκεσίαις σου, ἐκ κινδύνων τοὺς πιστοὺς διαφύλαξον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἰούδα τὸν οἶκον ἐμφανῆ, Παρθέने πεποίηκας, τὸν ἀνατείλαντα, ἐξ ἁγίας σου γαστρὸς φανερώσασα.

Ὁ εἰρμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἰμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAΞARION

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη, τῷ ἀύλῳ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθέने, χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Νῦν εὐφραινέσθω οὐρανός, σκιρτάτω πᾶσα κτίσις· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, ἀπὸ τῆς γῆς ἀπαίρει, καὶ πρὸς Παράδεισον μολεῖ· πᾶσι σωτηρία ἐπεφάνη ἐκ Θεοῦ, πρεσβεύουσα καὶ σκέπουσα. Διὸ καὶ Ἀποστόλων ἐπέδραμε πᾶσα ἡ χορεία, ἐκ περάτων ἀθροισθεῖσα· νεφέλαι γὰρ ἐφάνησαν ἄφνω, ἀρπάσασαι αὐτούς· ἐπέστησαν ἅμα τῇ Μητρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ ἀνεβῶν· Χαῖρε θησαυρὲ τοῦ Μάννα τῆς διαθήκης. Χαῖρε Παρθέने, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Μιχαίου. (η' αἰ. π.Χ.)

Στίχ. Ἐκ γῆς μὲν ἦρθη, εἶδὲ καὶ πόλον φθάσω, Χάριν Μιχαίας, εἴσομαί σοι τῷ ζύλῳ.

Μιχαίας δεκάτη ζύλῳ ἦρθη ἡδὲ τετάρτη.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὰ Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἀπαίρει Παντάνακτος ἡ Μήτηρ, Ἰν' αἰωνίως αὐτῷ συμβασιλεύῃ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μαρκέλλου, Ἐπισκόπου Ἀπαμείας. (†389)

Στίχ. Κνίσσαις νοηταῖς τὸν Θεὸν καθηδύνας, Καὶ σαρκὸς αὐτὸν ἡδύνεις κνίσση, Πάτερ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εἰς τὸ παλλάτιον ἀνακομιδῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Στίχ. Λόγους ἀνάψας, ἀντὶ φαιδρῶν λαμπάδων, Σταυρὸν προπέμπω τῶν ἀνακτόρων ἔσω.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Οὐρσικίου (ἢ Οὐρσικίνου). (†300)

Στίχ. Οὐρσικίου τμηθεῖσαν, ὦ Θεοῦ Λόγε, Πῶς τὴν κεφαλὴν ἀστεφάνωτον λίπης;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἅγιος Μάρτυς Λούκιος ὁ στρατιώτης, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Φυγὼν παλαιάν, Λούκιε, ζύμην πλάνης,
Καυθεὶς ἐπώφθης ἐνζυμον Θεῷ νέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερέως Εὐσεβίου, ἰδρυτοῦ τοῦ ἐν Ῥώμῃ ὁμωνύμου ναοῦ. (δ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φάχαναν (Fachanan), ἡγουμένου τῆς μονῆς Ῥόσκαρβερν (Rosscarbery), ἐν Κόρκ Ἰρλανδίας. (†600)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Βερενφρίδου (Werenfrid), τοῦ ἐξ Ἀγγλίας καὶ ἐν ταῖς Κάτω Χώραις ἐργασθέντος ἱεραποστολικῶς μετὰ τοῦ ἁγίου Βιλλιβρόρδου (Willibrord). (†760)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἐβερχάρδου (Eberhard) τοῦ ἐν τῷ Ἀββαεῖῳ τοῦ Εἰνσειδέλνου (Einsiedeln). (†958)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου, ἀρχιεπισκόπου Ἑστεργομ (Esztergom). (†1007)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ σεπτοῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, ἡγουμένου τῆς Λαύρας τῶν Σηπταίων τοῦ Κιέβου. (1091)

Στίχ. Γάννυται Λαύρα Θεοδοσίου σκῆνος,
Ἐχουσα αὐθις πνευματόβρυτον πλοῦτον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Συμεὼν ὁ Τραπεζούντιος, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αχνγ´ (1653), ἀγχόνη τελειοῦται.

Στίχ. Τῷ Συμεῶνι ὑπῆρξε βαθμὶς ἀγχόνη,
Δι' ἧς ἀνήλθεν οὐρανοῦ εἰς τὸ πλάτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἀνακομιδὴ λειψάνων τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρκαδίου τοῦ ἐν Νοβοτορζόκ. (1798)

Στίχ. Ἦν Ἀρκάδιος δι' ἀρετὰς ὠκύπους,
Διὸ μέτοχος ὤφθη τῆς Βασιλείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Ναζαρίου ἐπισκόπου Κουταΐσι, Συμεῶν, Γερμανοῦ καὶ Ἱεροθέου, τῶν πρεσβυτέρων καὶ Βησσαρίω-

νος διακόνου, τῶν ἐν Γεωργία μαρτυρησάντων. (†1924)

Στίχ. Ναὸν Κυρίου ἐγκαινίζοντες σύντρηεις,
Μαρτυροῦσι σεπτοὶ λειτουργοὶ τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἀνάμνησιν ἄγομεν τοῦ ξενοπρεποῦς θαύματος, τοῦ ἐνεργηθέντος ἐν τῇ ἱερᾷ Εἰκόνι τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς καλουμένης Ἐλεούσης, εὐρισκομένης δὲ ἐν τῇ κατὰ τὴν Θεσπρωτίαν ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Γηρομερίου, ὅτε αὕτη παραδόξως ἀνέβλυσε δάκρυα, ἐξ οὗ καὶ Δακρυρροοῦσα ἐκλήθη.

Στίχ. Δάκρυσιν ἡμῖν τὸν σὸν ἐκφαίνεις οἶκτον,
Δακρυρροοῦσα, Ἐλεοῦσα Παρθένε.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἶτα αἱ ζ´ καὶ η´ ὥδαὶ τῶν κανόνων.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ζ´.

Ἦχος πλ. δ´. Ὁ εἰρμός.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νόμους τῆς φύσεως λαθοῦσα, τῇ κυήσει σου τῷ ἀνθρωπίνῳ νόμῳ, θνήσκεις μόνη Ἁγνή, ζώωσασα τοὺς πάλαι, νενεκρωμένους ἄχραντε, ζωηφόρῳ τοκετῷ σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μένει κενὸς ὁ θεῖος τάφος, σοῦ τοῦ σώματος, τῆς χάριτος δὲ πλήρης· ποταμοὺς γὰρ ἡμῖν, πηγάζει ἰαμάτων, καὶ ἀποπαύει ρεύματα, Παναγία Θεοτόκε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἦρθη τὸ σῶμα μὲν τοῦ τάφου, παραμένει δὲ ἡμῖν ἡ εὐλογία, σοῦ Παρθένε Ἁγνή, τυφλοὺς φωταγωγοῦσα, καὶ σοῦ τὸ εὐσυμπάθητον, ὑπεμφαίνουσα πλουσίως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τόμε καινὲ ἐν ᾧ ὁ Λόγος, ἀναγέγραπται συνόδῳ ξενωτάτῃ, βίβλῳ πάντας ζωῆς, ἰκέτευε γραφῆναι, τοὺς τὴν σεπτὴν σου Κοίμησιν, καὶ παράδοξον ὑμνοῦντας.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ζ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χρησιμώτατος ὄφθης, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων καὶ δραστηκώτατος, τὸ θράσος τῶν κρατούντων, ἐλέγχων καὶ διδάσκων, καὶ βοῶν ἀξιάγαστε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἶ. (δίς)

Δόξα.

Ἀπαστράπτων ἀκτίσι, πολιτείας ἐνθέου καὶ καθαρότητος, Προφήτης ἀνεδείχθης, τῆς θείας ἐμφανείας, ἀναμέλπων μακάριε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἰσουργὸς τῷ τεκόντι, ἰσοδύναμος Λόγος καὶ συναΐδιος, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, Πατὴρ τῆς εὐδοκίας, πλαστουργεῖται ὡς ἄνθρωπος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Προεόρτιος. Ὡδὴ η΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Οἱ θεορρήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνῃν, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ τῶν περάτων ἐλθόντες οἱ περάτων, φωτοειδέστατοι στῦλοι, πρὸς τὴν Σιών παρεγένοντο, πέρας βίου λαβοῦσαν, κηδεῦσαί σε ἄχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥητορευόντων οὐ σθένει πᾶσα γλῶσσα, οὐδὲ Ἀγγέλων ἀξίως, ἀνευφημησαί σε τάγματα· ἀσυγκρίτως γὰρ πάντων, ὑπέρκεισαι Δέσποινα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις αἱ νεφέλαι, ἐν τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, δικαιοσύνην ρανάτωσαν, τῆς Παρθένου τιμᾶσαι, τὴν θείαν Μετάστασιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴδε ὁ θρόνος Κυρίου ὑπερέχων, τὰ Χερουβὶμ καὶ τοὺς θρόνους, γῆθεν ὑψοῦται τεθήσεται, εἰς βασιλεία θεῖα, ἡ μόνη πανάμωμος.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ η΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Μουσικῶν ὀργάνων.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπ' ἀρχῆς ὑπάρχων ἐξ αἰῶνος, τοῦ Θεοῦ ὁ Λόγος ἐπεφάνη, λυτρούμενος τοὺς ἐξ Ἀδάμ, Μιχαίας ὡς προέφη, τὸν Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοερῶς μουόμενος ἐβόας· θελητῆς ἐλέους ὁ Δεσπότης, ὡς εὐσπλαγχνος μετανοῶν, ἐπὶ ταῖς ἀδικίαις, τῶν πίστει μελωδούντων, καὶ ὑπερυψούντων αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν
καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον·
ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀστραπῆς ὡς φέγγος ἀπεφάνθης, τοῦ Θεοῦ τὴν αἴγλην δεδεγμένος, ὡς ἔσοπτρον διαφανὲς γενόμενος Μιχαία, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἰσχυρὰν παράκλησιν Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα κεκτημένοι, κρατοῦμεν ἀποστολικῶς, σεπτῆς ὁμολογίας, ὡς Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ εἰρμός.

Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν,
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον·
ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ λα-
ῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι τῇ ἐν
Δηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν Κύ-
ριον ἀνύμουν, καὶ ἐδοξολόγουν εἰς πάντα
τοὺς αἰῶνας.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγα-
λύνομεν.

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος πλ. β΄.

Στίχ. α΄. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρῳ μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξο-
τέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδι-
αφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως
Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β΄. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσειν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μα-
καριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. γ΄. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνα-
τός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμέ-
νοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. δ΄. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. ε΄. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ
ὑψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγα-
θῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. ς΄. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Ἐκ τῶν κανόνων ἡ θ΄ ᾠδή.

Προεόρτιος. Ὠδὴ θ΄.
Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἀγνή, σὺν Ἀσω-
μάτων χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς πάντων φαιδροτέρα, τῶν ἐπουρανίων,
τοὺς ὑμνητὰς τῆς φαιδρᾶς σου Κοιμήσεως,
τῶν σῶν χαρίτων τῷ φέγγει φαίδρυνον φάτι-
σον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκιρτήσατε καρδίαι, πάντων εὐσεβούντων,
ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς μόνης Θεόπαιδος, τῇ ἀ-
κοιμήτῳ πρεσβείᾳ ταύτης σωζόμεναι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ γῆ πανηγυρίζει, Ἄγγελοι σκιρτῶσιν, ἀγαλ-
λιῶνται δὲ πάντες οἱ δίκαιοι, ἐν τῇ Κοιμήσει
σου Κόρη ὑμολογοῦντές σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φιλάγαθε Παρθένε, ῥᾶνον ἐπὶ πάντας, τὰ ἀ-
γαθὰ σου ἐλέη καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἢ τὸν πανά-
γαθον Λόγον ἀποκυήσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ θ΄.
Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοὶ τῷ ἀκηράτῳ, καὶ καθαρωτάτῳ, μαρμα-
ρυγαῖς εὐσεβείας λαμπόμενος, ὑπὲρ τοῦ κό-
σμου πρεσβεύων ἀεὶ παρίστασαι.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπέστη ἡ φωσφόρος, μνήμη σου Προφήτα,
προφητικῶν χαρισμάτων ἀνάπλεως, καὶ πο-
ταμοὺς μετανοίας ἀναπηγάζουσα.

Δόξα.

Σωτήρα τὸν τοῦ κόσμου, παραγεγονότα, κα-
τὰ τὴν σὴν προφητείαν θεώμενος, τῆς ὑπὲρ
νοῦν εὐφροσύνης μάκαρ ἀπόλαυε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς πάντων ὑπερτέρα, καὶ καθαρωτέρα, τὸν
μολυσμὸν τῆς ψυχῆς μου καθάρισον, ἢ τὸν
Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν ὑπεράγαθον.

Ὁ εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμά-
τοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Καὶ τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Ἄξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν
Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώ-
μητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν
τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν
* ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθό-
ρος * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως
Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προφήτου.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Προσφόρως ἐξελεύσεται, ἄρχων τε καὶ ἡγού-
μενος, ὃς ποιμανεῖ ἐν εἰρήνῃ, λαὸν τὸν τού-
του προέφη, Θεοῦ Προφήτα Μιχαία, Βη-
θλεὲμ ἐξορμώμενος, οὗ ἀληθῶς αἱ ἐξοδοί, ἐξ
ἡμερῶν τοῦ αἰῶνος, δι' οὗ ἐσώθημεν πάντες.

Ἐτερον Προεόρτιον, ὅμοιον.

Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως, τὴν μνήμην τὴν
ὑπέρλαμπρον, πανηγυρίζοντες πόθῳ, ἐξάδο-
μεν Θεοτόκε· σὺ δὲ ὡς Μήτηρ ἄχραντε, πρὸς

τὸν Υἱὸν ἀπαίρουσα, ἐν δόξῃ σου καὶ Κύρι-
ον, Χριστιανῶν ὑπερέχου, τῶν πίστει σε ἀ-
νυμνούντων.

* * *

ΑΙΝΟΙ

**Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει
χῦμα τοῦς ψαλμοὺς τῶν αἰῶνων.**

Ψαλμὸς ρμη' (148).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰ-
νεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐ-
τόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ
τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶ-
πε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐ-
κτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶ-
να τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ πα-
ρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες
καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα κα-
ταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφό-
ρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἕρπετὰ καὶ πε-
τεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες
καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου,
ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ,
καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ἦμνος πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραήλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινὸν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν,

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς,

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

* * *

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἕμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Ὁ ἱερεὺς· Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν... καὶ τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας, καὶ οἱ χοροὶ τὰς οἰκειάς ἀποκρίσεις· Κύριε, ἐλέησον. Παράσχου, Κύριε, κτλ.

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προεορτιῶν.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκου, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνάμῳ νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὄμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἦθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Δέσποινα ἀγαθή, τὰς ἀγίας σου χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱὸν σου ἄρον, τὸν φιλόψυχον πλάστην, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 141' 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτικίον. Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκίρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ· τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μητήρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως ἢ ἐν ὕμνοις ἀεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας, ὡς σύνηθες, ἢ Α' Ὁρα,

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ συνήθη Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141' (91).

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ´. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (ἡα´ 5)

Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ´. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (ἡα´ 16)

Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...**

Ἀντίφωνον Β´.

Ἦχος πλ. α´. Ψαλμὸς ἡβ´ (92).

Στίχ. α´. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (ἡβ´ 1)

Πρεσβεΐαις τῶν ἁγίων σου * σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Στίχ. β´. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (ἡβ´ 1)

Πρεσβεΐαις τῶν ἁγίων σου * σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Στίχ. γ´. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (ἡβ´ 4)

Πρεσβεΐαις τῶν ἁγίων σου * σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Στίχ. δ´. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (ἡβ´ 5)

Πρεσβεΐαις τῶν ἁγίων σου * σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀ-

θάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ´. Ἦχος β´. Ψαλμὸς ἡδ´ (94).

Στίχ. α´. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (ἡδ´ 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β´. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ. (ἡδ´ 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ´. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (ἡδ´ 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ´ ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β´.

(Ἐὰν εἰσοδεῖουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. Προεόρτιον.

Ἦχος δ´. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκίρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν

εὐφροσύνη· τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως ἦν ἐν ὕμνοις ἀεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

ᾠχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, χριστιανῶν τὸ καύχημα.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Προκείμενον καὶ ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

**Τετάρτης θ΄ ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.
(Α΄ Κορ. ιγ΄ 4-13, ιδ΄ 1-5).**

Προκείμενον. ᾠχος γ΄.

ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου. (Λουκ. α΄ 46-49).

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου. (Λουκ. α΄ 46-47)

Στίχ. α΄. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. (Λουκ. α΄ 48)

Στίχ. β΄. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. (Λουκ. α΄ 49)

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει. Εἶτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἶτε γλῶσσαι, παύσονται· εἶτε γινῶσις καταργηθήσεται. Ἐκ μέρους δὲ γινώσκομεν καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται. Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου. Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη. Διώκετε τὴν ἀγάπην· ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια· ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν. Ὁ λαλῶν γλώσση ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ, ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων γὰρ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύει, ἵνα ἡ Ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος πλ. δ΄. Ψαλμὸς ρλα΄.

Στίχ. α΄. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου. (ρλα΄ 8)

Στίχ. β΄. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. (ρλα΄ 11)

Στίχ. γ´. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠ-
ρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ. (ρλα´
13)

Στίχ. δ´. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα
αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐ-
τήν. (ρλα´ 14)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τετάρτης θ´ ἑβδομάδος Ματθαίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κ´ 1-16).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁ-
μοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ
οἰκοδεσπότη, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῷ μι-
σθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐ-
τοῦ· καὶ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ
δηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς
τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθὼν περὶ τρί-
την ὥραν εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ
ἀργούς, καὶ ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς
εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον δώσω
ὑμῖν. οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἑ-
κτὴν καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως.
Περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ἐξελθὼν εὗρεν ἄλ-
λους ἐστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧ-
δε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; Λέγου-
σιν αὐτῶ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. λέγει
αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα,
καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον λήψεσθε. Ὁψίας δὲ γενο-
μένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπι-
τρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀ-
πόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν
ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. Καὶ ἐλθόντες οἱ
περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνά-
ριον. Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι
πλείονα λήψονται, καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ
δηνάριον. Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ
οἰκοδεσπότη λέγοντες ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι
μῖαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς
ἐποίησας τοῖς βαστάσασι τὸ βᾶρος τῆς ἡμέ-
ρας καὶ τὸν καύσωνα. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
ἐνὶ αὐτῶν· ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηνα-
ρίου συνεφώνησάς μοι; Ἄρον τὸ σὸν καὶ ὑ-
παγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς
καὶ σοί. Ἡ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν
τοῖς ἐμοῖς, εἰ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ἐστίν
ὅτι ἐγὼ ἀγαθὸς εἰμι; Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχα-

τοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· πολλοὶ
γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.**

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν
Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώ-
μητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν
τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν
* ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθό-
ρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως
Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν.

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος δ´. (Ψαλμὸς ριε´ 4).

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα
Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούϊα.

Καὶ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος α´. (Ψαλμὸς λβ´ 1).

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι
πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. Ἦχος β´.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὖρομεν πίστιν ἀλη-
θῆ, * ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· *
αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος β´.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου,
Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου,
* ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετα-
σχεῖν μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ
ἀγιασμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας
τὴν δικαιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλλη-
λούϊα, ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν. Ἦχος β΄.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ΄)

Ἀπόλυσις· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *